

1. De zeeprinses

Kom hier bij me in de donkere nacht,
O reiziger jong en oprecht!
Het is zo fris en vredig hier onder water

Hier zal je rust vinden, hier zal je vrede vinden,
De golven zullen je in slaap geleiden,
waar uitbundige golven net de kust bereiken
op ruwe rotsen en zandbanken.

De prinses zwemt op baldadige deining
zelf naderbij om je mee te nemen!
Ze zingt haar lied, ze roept je naam,
ze draagt je langzaam weg.....

2. Lied van het donkere woud

Het donkere woud zoemde, het donkere woud ronkte, zong een lied,
zong een tijdloos lied, een oerverhaal, een sprookje;
hoe in het woud een eigenzinnige geest woonde, vrij en fier;
hoe daar een sterk en machtig geweld groeide en tierde, krachtig en toegewijd;
hoe die eigenzinnige geest de dennen opzij smeed,
hoe die machtige kracht de berken omver haalde,
en de geest toog wild voort, plunderend,
en het geweld stuwde verder, beroofde steden,
uitdaggers beledigend, tegenstanders uitjouwend,
alle bloed drinkend van zijn aardse rivalen tot het drek.
Vrij en ongebonden geest, vitaal en machtige kracht.

3. Voor de kusten van je verre vaderland

Voor de kusten van dat verre vaderland
heb je dit vreemde land verlaten;
in een onvergetelijke moment van droefenis.

Steeds weer en weer weende ik voor jou.

Je armen, langzaamaan verkild,
probeerden me vast te houden;
de vreselijke droefenis van afscheid nemen
je verdriet smeekte zo om door te gaan.

Maar je draaide je lippen weg
van onze lange en vurige omhelzing;
op deze plaats van eindeloze vlucht
riep je me naar een ander land.

Je zij: “Op de afgesproken tijd
onder de altijd azuren hemel
in schaduw van olijfbomen en mirte
zullen onze kussen ons weer herenigen”.

Maar daar, helaas, waar de hemel
straalt in diep blauwe gloed,
waar het water onder de rotsen droomt,
daar voer je weg in je laatste slaap.

Je schoonheid en je smart
zijn in het graf verdwenen,
vervlogen ook je afscheidskus.....

Ik wacht er op, je hebt het beloofd.....

4. Praatjes!

Praats marcheert opgeblazen en hooghartig,
Heen en weer zwiepend en dansend,
Praats marcheert.

Praats is maar twee en een half voet groot,
Maar zijn muts is zeven voet breed.

Praats paradeert opgeblazen en hooghartig,
Heen en weer zwiepend en dansend,
Praats marcheert.

Het gordelriempje van Praats is bezet met parels,
zijn rug bedekt met zilver en goud.

Praats zou zijn vader en moeder bezoeken,
Maar de omheining moet geverfd worden.

Praats zou op zondag naar de kerk gaan,
Maar de vloer moet worden geveegd.

Praats marcheert opgeblazen en hooghartig,
Heen en weer, heen en weer zwiepend en dansend,
Praats marcheert.

Praats marcheert en ontwaart een regenboog in de lucht,
Praats stopt onmiddellijk en keert om;
“Het past mij niet om te buigen”.

Praats marcheert opgeblazen en hooghartig,
Heen en weer zwiepend en dansend,
Praats marcheert.

5. De slapende prinses

Slapend, slapend in het woud,
slaapt de prinses een betoverde slaap,
beschut door donkere nacht,
slaap heeft haar ogen hecht gesloten. Slaap, slaap.

Dan het woud ruw gewekt
door wild geschater uit de slaap geschud
trollen en heksen schreeuwend slaan
naar de prinses in razende vlucht.
Maar de prinses in het woud
slaapt en slaapt haar doodse slaap.
Slaap, slaap.

Dan gaat de tijding door het woud
er komt een dappere en stoutmoedige strijder:
hij zal de vloek met kracht verbreken,
verjaagt de slaap voor altijd
en de bekoorlijke prinses verlossen, eindelijk verlossen.

Maar dagen en dagen gaan voorbij,
en jaren en jaren gaan voorbij,
geen levende ziel ver in de omtrek,
alles door doodse slaap omsloten.

In het woud donker en diep
slaapt het meisje haar stille slaap;
slaap heeft haar ogen zo hecht gesloten
dat ze alle dagen en nachten slaapt. Slaap, slaap.
Niemand weet, en niemand kan voorspellen
wanneer het moment van ontwaken zal luiden.

6. Mijn liederen zijn vol van vergif

Mijn liederen zijn vol van vergif
en hoe kan het ook anders?

Jij, mijn liefste, door noodlottig venijn,
hebt mijn hele leven vergiftigd.

Mijn liederen zijn vol van vergif,
en hoe kan het ook anders?

Zo vele serpentes in mijn hart,
daar zou jij gemakkelijk bij passen.

7. Bij andere mensen thuis

Bij andere mensen thuis is alles mooi en schoon,
Maar ons huisje is krap en altijd vol luizen.

De kookpotten van die mensen zijn overvol met schaap en rundvlees,
Maar in de onze zal je alleen vliegen en kakkerlakken vinden!

De grootvaders van die mensen meppen alleen de kinderen,
Maar onze grootvaders eten ons brood en grutten.

Alles waar die mensen aan hoeven te denken is het kauwen van hun vlees,
Maar al waar wij aan denken is wat ons volgend maaltje zal zijn, Ekh!!

Ach, als wij leefden zoals zij zou dat een stuk gemakkelijker zijn,
we zouden geld in onze knip hebben en wat graan in de schuur;
een mooi gewaad kopen met bellen en een mooie handboog,
en een paar mooie bloezen van linnen in plaats van jute,
en uiteindelijk zouden we wat respect van die mensen krijgen,
de priester zou langskomen en de kinderen zouden leren lezen;
de kinderen zouden blij zijn als bijen in de honing,
en moeder de vrouw zou opbloeien als een frambozenstruik!